

Příběh Ireny

Jmenuji se Irena a jsem prarčetou nezl. Adélky, kterou mám svěřenou do pěstounské péče. Mamce Adélky jsem se již od jejího narození snažila pomáhat. Když jsem si vzala Adélku k sobě, to ji bylo 6 let, byla zanedbaná, s mamkou přespávala na ulici. Mamka byla uživatelkou

drog, chytla se špatné party. Po narození Adélky chvíli bydlela i s malou u babičky. Bohužel, péči o ní nezvládala.

Otec Adélky není v rodném listu uveden. Domnělý otec příliš zájmu neprojevoval, potýkal se v minulosti s obdobnými potížemi.

Střídavě byla Adélka u mě, nebo u babičky. Soudně byla nakonec svěřena do mé péče. Jako rodina jsme se potýkali s konfliktními vztahy s mamkou Adélky, ale i přesto Adélka k matce občas chodila na návštěvy, obzvláště po narození mladší sestry Sofinky.

Sofinka vyrůstala u své mamky do svých 5 let. Mamka však bohužel péči opět nezvládala, i když jsem se jí znovu snažila pomáhat, závislost byla silnější. Nakonec mi byla svěřena do pěstounské péče i nezl. Sofinka.

Děvčata na sebe zpočátku žárlila, ale nyní je pro Sofinku starší sestra vzorem, pro Adélku zase Sofinka spojencem.

Obě dívky jsou v kontaktu s mamkou, která je bohužel nyní ve VTOS. Byly bychom všechny rády, kdyby se jí podařilo normálně žít.

Já sama mám děti dospělé, děvčata jsou pro mě novým životním impulzem.

Nikdy bych neměnila, nikdy bych se nerozhodla jinak. Mám radost z toho, že obě dívky prospívají, mají zázemí, možnost sportovat, vzdělávat se a že rodinné svazky nebyly zpřetrhány...

